

κι' ὅρχος νά της ψυχική φλογερά λόγια. "Ως τή στιγμή ἔσενι, τῆς είχε δυνηθεῖ διάφορα διάνεδοτα ἀπ' τή Γραφή, προωρισμένα νά τής κάνουν νά καταβάθη, δι' αὐτὸν καταβολῆς κόσμου, σώματαν καὶ δοξάστηκαν μονάχα ή γυναικεῖς ἐκεῖνες πον δὲν ἐδίστασαν ν' ἄναντον την πνοή του θεού ἀπό τὰ χεῖλα τῶν προφητῶν του. Τὰ σχετικά παραβεγματα ἤταν τόσο καλά διαλεγμένα καὶ τ' ἀνέπτυσσε ὁ Ραπούτιν μὲ τέτοιες λεπτομέρειες, ὥστε ή νέα κώρη, ή διότια στήν ἀρχή γειλούσα, δὲν ἀργούσε νά γίνη κατασώσαντα.

Κατάπιν περιέφερε γύρο της μὲ ἀγωνία τὰ ξετρελαμένα βλέμματά της, μὰ κανένας δὲν ἀπάντησε στήν ἀπόντην αὐτήν πρόστηλο της. Εἶδε ὅλα τὰ κεφάλια νά γυρίζουν ἀλλοῦ καὶ κατάλαβε, ἀλλοίμοι, δὲν ὅλοι ἤταν μὲ τὸ μέρος του κι' δὲν ἀπό τὴν δογή της νά ξεστάση, κανένας, οὔτε οἱ ίδιοι οἱ γονεῖς της, δὲν θύ την συγχρόνισην ποτὲ γιὰ τὸ σπάνιδα ποὺ θὰ δημιουργήσει.

"Εννοιούσθε τὸν ἑαυτό της ἐγκαταλελειπενό, σὰν νὰ βρισκόταν ἐντελῶς μόνη της μὲ τὸ Ραπούτιν.

"Ἐξαρπά, καὶ ἀλλόγερος, σκηνούσας ἀκόμα περισσότερο ἀπὸ πάνω της, ἀγγίζοντας σχεδόν μὲ τὰ χεῖλα την τὴν σάρκα της, τῆς εἴτε :

— Μονάχα μὲ μένα μπορεῖ νά σωθῇ κανεῖς! "Ο, τι πρόδρομεται ἀπὸ μένα, εἰνες φῶς ποὺ ἔξαγινται τὰ ἀμαρτήματα τοῦ ἄλλου. Μονάχα ὅποις ἀμαρτήσει μαζύ μου, θὰ μαρτύρη νὰ σωθῇ.

"Η Ἀγάθη δὲν μπόρεσε νά κρατηθῇ πενά. Σηρώθηκε ἀπότομα κι' ἔτρεξε ἔξαλπη σαλόνι.

"Αμέσως ὁ Ραπούτιν σπρώθηκε κι' αὐτός, ἔφοιξε μετά πατάγον τὴν καρέκλα του κι' ἔτρεξε πίσω της στὸ σαλόνι.

Συγχρόνως, ή πριγκήπισσα Κιρκώφ σπρώθηκε κι' αὐτή κι' ἔξαγαντικές ἀπὸ τὴν τραπέζαν, ἐνώ τη Νεάπολις Ἰθερασεγκάν σωραζόταν στὸ πάρκετο λαπτητημ. Τὴν ἔγκαλην καὶ τὸ γενικά ἔξαστούμθησε, σὰν νά μὴν είχε συμβεῖ τίποτε.

"Επειτὴ ἀπὸ ἀρχετὶ ὄφα, δταν οἱ προσκεκλημένοι σπρωνόνταναν πενά ἀπὸ τὸ τραπέζι, ή πριγκήπισσα Κιρκώφ ξαναγύρισε, γιὰ νά δεχθῇ τὰ συγχαρητήρά τους καὶ τὸ χειροφίλημά τους.

Προσπαθούσαν νά φανη γαλήνηα καὶ χρυσογειλαστή, μὰ μὲ δισκαλία συγκρατούσαν μὲτα τὸ ζωρή ἀγανάκτητο.

Οἱ προσκαλεσμένοι πέρασαν κατόπιν στὰ διπλανά σαλόνια γιὰ νὰ ποιῶν τὸν καψέ τους καὶ νὰ παίξουν χαρτιά. Αὐτοὶ ποὺ πήγαν στὸ σαλόνι, ὅποι είχαν μπει προηγούμενος ὁ Ραπούτιν κι' ἡ Ἀγάθη, δὲν μπόρεσαν ν' ἀναστατώντας κανέναν ἔχον τὸν περάσματό τους, ἐπιτός ἀπὸ μὰ ἀνατοδογματικόντες καφέντα.

"Ο Ἀλέξανδρος Νίκιτας, ὁ ὄποιος είχε βιθισθεῖ τόσα σὲ βασιά μελαγχολία, βρήκε μὲ πρόσωπο γιὰ ν' ἀποστρέψῃ νορίς ἀπ' τὴ συγκρέτωσι. Τὴν στιγμή δημοσίως ποὺ τὴν λαέδες τὸν βοηθόνταν στὸ διάδρομο νά φορέσῃ τὸ μανδύν του καὶ νά ζωστῇ τὸ σπαθί του, εἶδε μὲ πόρτα ν' ἀνοίγη μὲ πάταγο κι' ἔσαντα ἡ Ἀγάθη παρουσιάστηκε μπορούσαν τὸν παραμέριστο, βγάζοντας μιὰ κωνήρη τρέλλας κι' ἔξαστούμθησε τὸ δρόμο της.

Τρέχοντας πάντα, βρέθηκε σὲ λίγο σ' ἔνα διάδρομο, σχεδόν μέσα στὴν ἀγκαλιά του θεού της στρατηγού Ροστοπόνη, ὁ ὄποιος ἔφενε εἴτησης, ντροπασμένος κι' αὐτός, καὶ βλωτημόντας μέσα στὴν γενειάδα του.

— Σύστε με! Σώστε με ἀπ' τὸ πτήνος!...
Ο Νίκιτας τραβάλισε μερικά λόγια, χλώρωσε καὶ φάνηκε τόσο διστακτικός, ὥστε ή φτωχή νέα, καταβαλώντας δι' αὐτὸν μπορούσε νά ἀντολγηθῇ στὴν βοήθεια του, τὸν παραμέριστο, βγάζοντας μιὰ κωνήρη τρέλλας κι' ἔξαστούμθησε τὸ δρόμο της.

Τρέχοντας πάντα, βρέθηκε σὲ λίγο σ' ἔνα διάδρομο, σχεδόν μέσα στὴν ἀγκαλιά της, διαστρέψαντας τέλος τὸ πολὺ βιαστικός, γιατὶ δὲν μπορούσε νά γάστη τὸ τραβίν του γιὰ τὸ Ταύροκογε Σέλο.

Τότε, ή δυστιχισμένη νέα, βλέποντας πώς τὴν ἐγκατέλειπαν ὅλοι, ἔτρεξε καὶ κατέφυγε μέσα στὰ δομάτια τῆς ὑπηρεσίας, δταν τίχε τὴν εύτυχία νὰ βρῇ τὴ γηρή παραμάνα της, ή ὅποια τὴν είχε γαλουγήσει μικρούλα καὶ ή ὅποια τὴν ἀγαπούσε περισσότερο κι' ἀπὸ τὰ ίδια της τὰ παιδά.

— Παραφαίνα! Παραφαίνα! φώναξε.

Καὶ στέφτοντας στὴν ἀγκαλιά της, δτως ἔκανε δταν ίδιαν μικρούλα καὶ τὴ φοβήτιζεν μὲ φαντάσματα, ξέστασε σὲ λυγμούς.

(Ἀκοίουνθε)

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ

ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

— "Η Ἀμερικανίδες καῦλιτεχνιδες, καθὼς καὶ ὁ γηνακόποιος τῆς ἀριστοκρατίας, εἰσηγαγαν τελευταῖα μὲτα ἔξωφρενη μόδα: Νά κινδυνοφοροῦν.... ξωγραφισμένες!

— "Ετοι βλέπει κανεὶς τὴν φημισμένη καῦλιτεχνιδα Καίτιλη Καίτινάγκαρπιτσένα γύρω στὸ λαμπτήρα της, ἀντὶ περιδεραϊσ, ἀλλοτε ποικιλόχρωμα ἄνθη κι' ἄλλοτε ἔννα φειδί!

— "Αλλες πάλι ξωγραφιτσένα στοὺς ὅμοιος των πεταλούδες η δάφνη ποιλιά καὶ στὰ μάγοινά τους φαρέκα!

— Τῷρα μάλιστα τὸ καλούσαποι ποὺ ή ἀριστοκράτες Ἀμερικανίδες ἀρέσκονταν νά γυρίζουν ἔξω ξεσκάτωστες, βλέπει κανεὶς στὶς κνήμες των λογῆς—λογῆς ξωγραφιές!

— Οι περισσότερες νάνι, οἱ διπούδια καὶ τὰ λεπτά δημόσια θεάματα, προέρχονται ἀπὸ τὴν ἐπαρχία Μαρόκου τῆς Ούγγριας, η δημοφερεῖται μὲτα τοὺς λογῆς—λογῆς παραγόμενες!

— "Ο Λονδρέζος δάστοι σέρ Ούλλαιμι Κλέρκ, νιτερα ἀπὸ πολυτελεῖτερας παραποτήσεις του, σχετικῶς μὲ τὴν ἐπίδωσαν τῶν προφών ἐπὶ τοῦ καραβῆτης τοῦ ἀνθρώπου, κατέληξε στὰ ἔξης σημεράσματα:

— "Ενας ἀνθρώπος ποὺ ἐτρέψεται ἐπὶ μηνιας ἀπολειτικῶς μὲ βιωδινού κρέας, ἔγινε ἐνεψηγητός, θαρραλέος, τολμηρός.

— "Άλλος ποὺ ἔτρωγε κρέας πρόσθιο, κατάντησε μελαγχολικός.

— Τὸ κοινὸν κρέας προδιαθέτει τὸν ἀνθρώπου δραγματισμὸς σὲ νεφρασθενεια, τὸ δὲ κρέας των μωσαχωνοῦ συντελεῖ, δταν νά κάνει ὁ ἀνθρώπος καῦλες πρωτοβούλια ἐνεργεῖας καὶ κάθε θέληση πρὸς δράσιν.

— Τὸ γάλα καὶ τὰ αἴγα καθιστοῦν τὸν ἀνθρώποτο φιλήδονο, μαλθαύον καὶ δειλὸν στοὺς κανθίνους.

— Τὸ φρέσκο βούτυρο καὶ τὸ κρέας τοῦ ἀρνιοῦ καὶ τῶν πουλερίων τονόντων τὸ νευραὶ σύστημα. Ή κατάληξε τὸν διώκοπο εὐέξαπτο καὶ φρεγνύντο.

— Τὸ κρέας τοῦ λογοῦ καὶ τῆς ἔλαφου κάνει τὸν ἀνθρώποιο ψάριαν στὸ στόρο.

— Η πατέτες καὶ τὰ δασιαὶ ἔν γένει επιφέρουν δοκνηίαν, η δὲ μοντάρδα διατηρεῖται ξωποτάτη τὴν μνήμη μέχρι βαθύτατου γήρατος.

— Οι ἀνθρώποι ποὺ ἐργάζονται διανοτικῶς πρέπει νά τρώγουν φάρμα, χορταριά καὶ ἀμύνα μήλα.

— Οι Ἀνναμίται δύσανες θέλουν ν' αὐτοκτονίους, ἔχοντας ἓν δικὸ τοὺς συντελεῖς πρωτότυπο τρόπο: Κόβουν τὴν γλῶσσα τους μὲ τὰ δόντα τους!

— Βάζουν δηλαδή τὴ γλῶσσα τους ἀνάμεσα στὰ δόντια τους καὶ ἔπειτα κτυποῦν μιὰ δυνατὴ γροθιά κάτω ἀπ' τὸ σαγόνι τους! "Ετοι θάνατος ἔτέρχεται κατόπιν ἀπὸ ἀπατάσθετη ἀμωμαραγία!

— Μιὰ Ἀγγλο—Αμερικανή έταιρεία ὑπέβαλε πρὸς ἡμερῶν προτάσεις στὴν Ισπανική κυβέρνηση, γιὰ ν' ἀναλάβῃ τὴν κατασκευὴν ἐνὸς τοῦννελ, ὑπὸ τὸν Ισθμὸν τοῦ Γίρβαλτάρ.

— Σκοτώς τῆς κατασκευῆς τοῦ τοῦννελ αὐτοῦ είνε νά ἐνωθῇ η Εδραίη μὲ τὴν Αρμενίην.

— Τὸ τοῦννελ αὐτὸ τὸ Γίρβαλτάρ, τὸ διπού θάνατο τὸ μεγαλείτερο τοῦ κόσμου, θ' ἀρχεῖται ἀπὸ τὸ ἀρχοτήριο Γοναδαλύμπο τῆς Ισπανίας καὶ θὰ καταλήγῃ στὸν Μαρόκον.

— Γιά νά συντελεῖται τὸ τεφάσιο αὐτὸ ἔργο, θὰ κρεαστοῦν δικῶν ἔτη καὶ δεστάν 3.000.000.000 ισταντικῶν πετεστῶν.

— "Έγιναν πρὸ μηνὸς στὴν Φραγκφούρτη τὰ πειράματα ἐνὸς νέου συντικάτου αὐτοκανήτου, τὸ μοτέρ τοῦ ὄποιον κανεῖται διὰ τῆς καύσεως πυρίτιδος.

— "Η νέα αὐτή ἐφεύρεται στὸ αὐτοκάντρο ν' ἀναπτύξῃ ταχύτητα 400 χιλιομέτρων τὴν ὥρα!

— Στὸ Ζωολογικό Κήπο τοῦ Λονδίνου βρίσκεται μιὰ θαλασσία σανφάρα, συλληφθεῖσα σ' ἓννα ἀπὸ τὰ νησιά τοῦ Γκαλατάγος καὶ ὡς ποια καθερεῖται ὡς τὸ ισχυρότερο ζῆτο τοῦ κόσμου.

— "Η σαύρα αὐτὴ μπορεῖ νά σύρῃ μὲ τὴν οὐρά της βάρος 3.000 κιλῶν μέχρι ἀποστάσεως πέντε χιλιομέτρων.

— "Ενας Ἄγγλος μετεωρολόγος ὑποτροπήσει σὲ μᾶλι στατιστική του, δτη η μεγαλείτερη σταγόνα βροχῆς ἔχει διάμετρο τεσσάρων χιλιοστῶν καὶ η μεριστέρα δὲν μήνιστο ποὺ είναι στοὺς χιλιοστῶν.

— "Επίσης ἔξερνε δτη η σταγόνες τῆς βροχῆς είνε μεγαλείτερες τὴν παρούσαν χειμῶνα.

